

הערות להערות

היום ראייתי את מאמרי בהיותו מודפס*) ומצאתי שמעכ"ת העורך שליט"א העיר הערות אחדות, שיש לי להעיר עליהן. והריני לחתן בזה:

א. לחע' 1, עמ' קמ"ד:

הראי' מדברי הש"ך ליו"ד, שנדפסה בגליוון השו"ע במקום שענינו נידונו בו היתה ידועה לי. ברם, לאחר שהעינו במקורם של דברים, בתורמת הדשן, סי' שמ"ב, שצויין לו גם בהגתה הרמ"א עצמה, מראה שאין להביא מדברי בעל תרוה"דrai לפירושנו בדברי הרמ"א, וכפי שיבואר אי"ה בחיבוריו גדרי תורה ואלו דברי רבנו הש"ך, שקשה להולמת לבוארה לאור דברי בעל תרוה"ד במקורם, ביאורם יאריך מאד, לפיכך דחיתתי את הדיון המפורט בהם לחיבוריו הנ"ל, והעדתי להסתיע במאמר זה לא בדברי הש"ך שבמקום, אלא בדברי הש"ך לחו"מ, סי' קב"ד, כנ"ל, עמ' א"קמ"ב ואכמ"ל.

ב. לחע' 2-3, עמ' קמ"ה:

הסבירא נוחנת, שעייר הטעם לדין פיטור ת"ח ממס הוא משומע עשה של כבוד תורה. הטעם של "תורתם שמירחתם" לא נאמר בגמר אלא לגבי מס חומה בלבד, וגם שם מסתבר שעייר הטעם הוא, כמו בכל המסים, העשה של כבוד התורה, כפי שיבואר בארוכתה, ברכזותה, בחיבוריו גדרי תורה. ועי', לפי שעה, מש"כ החזון אי"ש בחיבורו לב"ב, סי' ה', ראש אותן י"ח, על דברי הגمرا"א "רבנן לא צריכי נטירותא": "יש לעי' תלא גם רבנן צריכין לנottage מנהג עולם ולא לסמור על הנס... ואפשר דבעיר דכולחו רבנן כופין זא"ז לבנות חומה, אבל בעיר שדרין בה בני אדם ויש בינהן רבנן מטילין את החומה על המונע העם ופוטרין את האכמים כמו שפטורין מן המש שההתורה פטרתן כיון שאינם משתדלים על השגת הממון בשביל עסקם בתורה אין ליטול מהם מס, והוא נ מצאו חכמים שאין ליטול מהם לנטרותא" וכו', ועי"ש. ומכאן חשובה גם לדברי הקינטור של פרופ' ישע' ליבוביץ בספרו "תורה ומצוות בזמן הזה", עמ' 157, בעניין גיוסם של בני היישובות, ואכמ"ל.

ג. לחע' 4-5, עמ' קג"א:

מעיקר הדין הוא, שפיטור ת"ח ממס תלוי ב"ידעות התורה שיש לו", כפי שכחוב בעל תרוה"ד בסי' שמ"ב, ש"כל ת"ח בדורו שיודע לישא וליתן כשרה בד"ת ומפני מדעתו ברוב המקומות בתלמוד... פטור הוא מכל מיני מסים ותשורת". ו"עלולים בעינן שייתה יודע כמו שביארתי לעיל דאל"ה לא מקרי ת"ח", ומעיקר הדין, לדברי בעל תרוה"ד שם, "סבירא היא שלא בעינן תורה אומנתו לגמרי... דחלמודא סתם Камар דלא רמיןן כרגא אדרבן ולא פי' דבעינן תורה אומנתו אלא שהגאנטס כתבו דבעינן". ומכאן מבואר גם "מה ס"ד היה שישמש לו גורם לפוטרו ממס", ואכמ"ל.

*) ראה כרך זה עמ' קל"ט.